

Minus 400 feet

'Het belang van het behoud van het koraalrif kan niet vaak genoeg herhaald worden. Voor mij was het doel het vastleggen van de adembenemende schoonheid en de mystiek van het koraalrif zoals het er nu in (2012) uitziet.'

FOTO'S **MONIQUE HARBERS EN KEN WONG**

Monique Harbers zegt het als naar het waarom wordt gevraagd. Ze wil het belang van het behoud van het koraalrif benadrukken. De 44-jarige Nederlandse fotografe kwam drie jaar geleden vanuit Amsterdam naar Curaçao om zich daar met haar man en hun twee kinderen te vestigen. Van 30 november tot half januari was alweer haar zevende solotoonstelling op het eiland te bezichtigen. In het Maritiem Museum te Scharloo. Minus 400 feet was de titel van de serie onderwaterfoto's waarvoor ze tot ruim 120 meter afdaalde naar het koraalrif van Curaçao.

CURASUB Een fanatieke (sport)duikster is Monique Harbers niet. Hoewel ze ruim tien jaar geleden haar Padi Open Water op Cura-

çao haalde, is onderwaterfotografie niet haar specialiteit geworden. In de Blue Room op Bandabou heeft ze wel onderwaterfoto's gemaakt, maar ze zocht iets heel apart voor haar expositie in het Maritiem Museum Curaçao. Ze wilde afdalen tot diepten waar mensen niet snel komen en om zo speciale foto's te maken en deze te delen met mensen die niet gauw mee zullen gaan in de mini-onderzeeër waarin zij wel onderwater kon gaan.

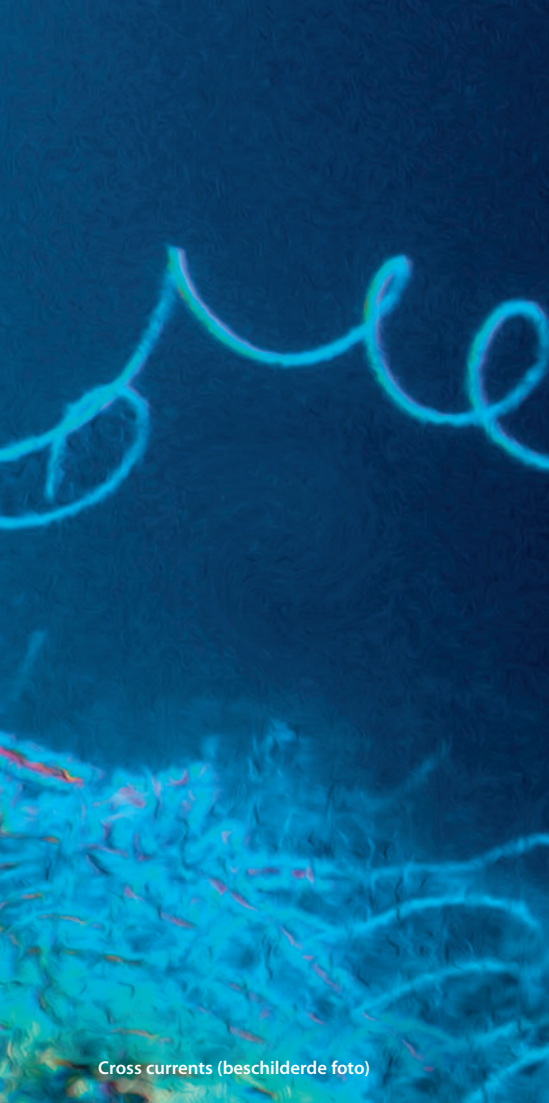
Ze dook met de Curasub, de mini-onderzeeboot van Adriaan 'Dutch' Schrier, om haar foto's te maken. Tot zo'n 120 meter dus, 400 feet, al kan de Curasub nog veel dieper. Tot 312 meter om precies te zijn is de boot gecertificeerd. De mini-onderzeeboot bood haar de mogelijkheid om naar de diepten van de Caribische zee af te dalen en een glimp op te vangen van een wereld die zelden door de mens wordt bezocht. Harbers: 'Ik heb een aantal foto's genomen tot een diepte van 120 meter. Dat is een diepte waar duikers niet gauw zullen komen. Naarmate je dieper afdaalt met de Curasub wordt het steeds donkerder, waarbij de blauwe kleurtonen gaan overheersen en dat heeft iets mysterieus. Re-

gelmatig zet de Curasub zijn enorme spots aan en dan word je verrast door prachtige kleuren en patronen.'

DETAILS Op de vraag wat voor haar een foto speciaal maakt, antwoordt ze: 'Door een detail te nemen of te spelen met de compositie kan je een foto een beetje mysterieus maken, omdat je je gaat afvragen waar de foto is gemaakt en wat het eigenlijk is. Je hoeft ook niet alles te vertellen over een foto, want dan blijft er nog een beetje mysterie omheen hangen. Het gaat er voor mij meer om dat je door een bepaald beeld gevangen wordt en er simpelweg naar moet blijven kijken en je steeds weer nieuwe dingen ontdekt in datzelfde beeld.'

Een voorbeeld van zo'n beeld is een diepwat-gorgoon waarvan de poliepen net open stonden. Gorgonen, oftewel hoornkoralen (Gorgonacea), zijn koralen die ook iets van planten weghebben. De stam is centraal verankerd met een plaat of een bos vertakkingen, en bestaat meestal uit een hoornachtige stof. De korte poliepen, die acht tentakels bevatten, zijn verspreid over de takken van de

Cross currents (beschilderde foto)

kolonie, maar bevinden zich niet op de hoofdstam. Kolonies hoornkoralen komen overigens zowel in tropische als subtropische wateren voor en kunnen een hoogte van wel drie meter bereiken. Hoornkoralen bestaan uit ongeveer 1200 soorten, die over 18 families zijn verdeeld.

PRACHTIG BEELD Monique Harbers: 'Door de kleuren oranje, geel, roze/paarsachtig verscheen op een diepte van bijna 90 meter een prachtig beeld.' Het was voor haar een inspiratie om de originele foto te beschilderen en dat effect wil ze laten zien in een serie canvassen van de gorgoon. 'Voor mij was de beschildering van deze serie als onderdeel van de expositie nieuw om te doen omdat ik tot heden de foto's zo authentiek mogelijk probeerde vast te leggen.'

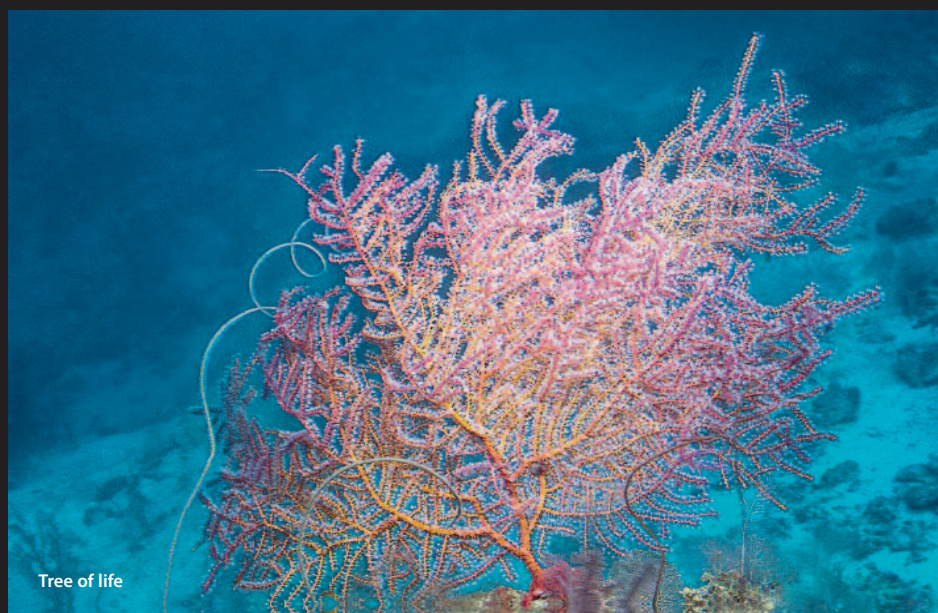
Kleuren, Harbers heeft er toch iets mee. Het eerste wat haar opviel toen zij alweer ruim tien jaar geleden voor de eerste keer op de Curaçaose luchthaven Hato landde, was het mooie zachte licht, de prachtige kleuren en natuurlijk de heerlijke warmte. Nu, dus ruim tien jaar later is ze er nog steeds gefascineerd

Catch the drift

Where angels dance

Tree of life

'VOOR MIJ WAS DE
BESCHILDERING VAN DEZE
SERIE ALS ONDERDEEL
VAN DE EXPOSITIE NIEUW
OM TE DOEN OMDAT IK
TOT HEDEN DE FOTO'S ZO
AUTHENTIEK MOGELIJK
PROBEERDE
VAST TE LEGGEN'

door. Van verweerde huisjes, maar ook de gerenoveerde landhuizen. Puur voor de fotografie hebben de verlaten panden voor haar een extra aantrekkingskracht. 'De bijzondere kleurencombinaties ontstaan doordat de kleurrijke oude verflagen door de vervallen staat weer zichtbaar worden. Het vormt een prachtig tafereel.'

SCHOONHEID IN VERVAL Maar terug naar Minus 400 feet. Ook daarin komt wat Harbers de schoonheid van het verval noemt terug. In het wrak van een sleepbootje dat ze met haar camera vastlegde. De sleepboot, die al jaren geleden is gezonken, is begroeid met prachtig koraal en omringd door de in de Caribische zee almaar oprukkende lionfishes, koraalduivels. Ze zegt haar inspiratie te vinden zowel in de natuur, architectuur als in de mensen van het eiland.

Harbers zoekt vaak naar aparte beelden, plekken, gebouwen en landschappen die mensen nooit eerder hebben gezien of dat men zich gaat afvragen wat het precies is. 'Het kan ook zijn dat men er geen oog voor heeft en het daardoor niet snel wordt opgemerkt. Bij nader inzien vindt men het toch vaak erg mooi als men zo'n foto van Curaçao ziet en dan vraagt of die foto echt op Curaçao is gemaakt. 'Bepaalde beelden zijn historie geworden omdat gebouwen zijn ingestort, gerenoveerd of gesloopt. Ik hoop niet dat mijn onderwaterfoto's straks ook tot een stukje historie gaan behoren en dat het kleurrijke koraal, dat nu is gefotografeerd niet verdwenen zal zijn in de toekomst.'

Voor meer informatie:
www.moniqueharbers.com

Deep blue sea

Monique Harbers

Naar Nederland?

► In 2010 was de eerste foto-expositie van Monique Harbers op Curaçao te zien. In drie jaar tijd volgden nog zes exposities waarbij zowel in 2011 als 2012 een in de artiestenruimtes bij het grote Curaçao North Sea Jazz Festival.

De kans is aanwezig dat haar fotografiewerk binnenkort ook in Nederland is te zien. Een museum in Nederland heeft in ieder geval al interesse getoond en onderzoekt de mogelijkheden om Minus 400 feet (met foto's groot afgedrukt op canvas 90 x 120 cm naar Nederland te halen. Het zou voor Harbers – ze studeerde Talen en Culturen van Latijns-Amerika (TCLA) met als specialisatie de Managementvariant aan de Universiteit van Leiden, deed daarna post-doctoraal onderzoek aan de Universidad Carlos III van Madrid en na in totaal vijf jaar in Spanje te hebben gewoond keerde ze terug naar Nederland waar ze in de avonden cursussen fotografie volgde bij Fotogram in Amsterdam – haar 'internationale' doorbraak zijn in geboorteland Nederland.